

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára	
Egész évre	8 kor
Fél évre	4
Negyed évre	2
Egyes szám ára 20 fillér.	

Felolvasó szerkesztő, lapfajlagjelző és kiadó:

BALKANYI ERNŐ.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Hirdetések díjszabása szerint.

Nyiltér soronként 1 korona.

Kéziratok nem adának vissza.

Kilátások.

Kezdetét vette az őszi munka. A föld keblét már fölszántotta az ekevas s a fekete barázdák közé már elvetette a kincstermő magot a munkás kéz. Hosszu szárazságban kiaszott nyár után gyönyörű őszi örvendzettel a gazda ember s vele együtt a munkás emberek ezreit.

A vén asszonyok nyarának szelid, aranyos derűje omlik el a természet fölött. Az ökörnyal fényes fonala egy ringatózik a levegőben, mintha az-ujraéltet reménységek aranyszínű szála volna, amely odafűz bennünket a föld igazreiteihez.

Szép, mosolygó, szelid ősz ez. A hulló levelek közt kacérokda játszik bujdosni az enyhe napsgár, amely csókokat hint a békés álmokra, az emberi lélek csendes álmaira. Mennyi fenség nyilatkozik meg a természet haldoiklásában. Ez a nagszerű halál olyan, hogy újra életűk tőle, mintha nem is halál volna, csak eszmei színváltozás; az erő nem hervad el, csak pihen, hogy aztán újra kitörjön az és élet sudarába szökjön. A szunyadó erők ott fornak a föld mélyében, amerre könnyű, aranyfoltos leplet borítanak a lesárgult favelekek. Mily megnyugtató érzés az, amit a természet erejének fenséges megnyilatkozása önt az

emberi lélekbe. Sokat szenvedtünk, sok keservünk, csalódásunk volt, a nyár leperzselte legszebb reménységeinket és lefejtett kézzel kétségbeesett lélekkel álltunk kiégett földjeink előtt, amelyre nem hullt az áldás harmata, a mindenható élet szent vize. És ime a természet biztatóan szól hozzánk. Nem hagyott el, csak megpróbált bennünket, talán csak hogy erőt kimutassa, a melynek új életet hirdető megnyilatkozása most, ősz idején, amikor lehvad a táj és lehull az erdő koronája, kivirágoztatja összes reménységeinket.

Szép, szép ez az ősz. A költői lélek megtalálja pendantját a tavaszban, amikor az élet föltámadásának ünnepeit fili a föld, a végtelen és hatalmas természet. Vagy nem oly szelid, verőfényes, bágyadt sugárú őszi nap, mint egy mosolygó tavaszi alkony? Egyforma ez is, az is. Csak az idők évszéri változását naptári mértékkel méro ember lát bennük különbséget, míg a természet a maga csodás művészetével ugyanegy képet festi nekik is, annak is.

Békés csend, természetén hangtalanság szelid hangulata rezeg az őszi napfényes levegőben. Mig a természet ily jóakaróan mutatja magát az emberekhez, addig az emberek zűrzavaros harci zaj őrvényeibe merülnek. Közéletünk berkei újra harc-

mezővé változtak. A nemzet forumnál rikkoltó a harci harsona és fegyvereiket köszörülők az ellenséges táborok.

Nagy bajunk az nekünk, hogy így van. Egy hosszú áldástalan harc sorvasztó tüzeből, amelyben elhamvadtak az ország gazdasági erői, amelyben a közéleti erősek anyi bántalmat szenvedett, amely a maga botrányaival anyi aggodalmas orát szerzett a nemzetnek, alighogy megmenekültünk. A lefolyt küzdelmet szeretnők álomnak tekinteni és ime torz-arcával gyúsonyan nevet szemünkbe is új valóság. Hát csakugyan harc-moraj kell a magyarnak, hogy vildejön élete! Oh, világért sem akarjuk lecsinnyelni, értékén alul becsülni azokat az eredsényeket, amiket nemzetéleti szempontokból az elhunyt harc hozott az országunk. Csakhogy kérdjük: azokkal az őrásni anyagi és erkölcsi veszteségekkel szemben, amiket e harcban ez a sokat hányódtot, sok megpróbáltatásban keresztül ment nemzet szenvedett, ellenértékek voltak-e azok?

E lefelytítt mi nem politizálunk. Nem is politika az, amit írunk, hanem nagy társadalmi élet-kérdés. A mi léteünk, boldogulásunk szoros, szerves kapcsolatban van a közéleti organizmus működésével. Hiába, úgy van, hogy a legkisebb és legjelentéktelenebb politikusi is nagyobb irányítója ez ország fejlődésének, mint a leghatalmasabb gyáros, aki milliónyi tőkéket forgat a nemzet közvagyonából. Amaz, a kis politikusi bélyűt rakhat az anyagi haladás nagykonceptiója és nagy feladatokkal bíró munkás emberének kezébe. A politikai harcok pedig minden időkben megakaszják a természetny gazdasági munkát, amely alapja, talpkőve az erős, fejlődéskepes államéletnek.

Féltre azzal a harccal! A magasabb, szélesebb perspektívájú és messze jövőbe néző bölcsesség legyen erőt a harckezéségén. Az ellenséges táborok a maguk lélekedett konfliktusok tárgyi vonatkozásaiban keresnek és találjanak érintkező pontokat. Talán még lehet békés közlekedést teremtési, hiszen lehetetlenég nincs a világon és jó példa rá az elhunyt harc mámoros és fölemelő epilógusa, amikor a nemzeti érdek ellentállhatatlan ereje baráti közszóritásba forrasztotta a fegyveres kezeket.

A természet ma békét parancsol a maga nagy, szent és reményteljes békéljével; fogadjuk meg szavát!

Zalamegye néprajzi kincsei.

Ira: SÁGI JÁNOS.

IV.

A tárgyi néprajz feladata, hogy összegyűjtse a nép fonó- és szövő eszközeit. Ezek is rohamosan pusztulnak. Egész vidékek vannak, ahol

Szemesítés.

(Folytatás.)

— Téged hát, nem is a vicispán szakcsénjét.

A fiatal paraszt öklöbe szorította a kezét. — Engemet megláncolni? — kezdte dacosan. — Elment a jó dolguk? Hát mi az lsten nyilat akarnak velem? Zsivány vagyok én, bunyik? Az öreg pandur a fejét rázta.

— No nézd, hogy bakafutásokod! E nyelve a miatyánkodat... talán azt hiszed, fegyvevesz hintóba ültetik az olyan embert, aki a feleségét megöli.

— Micsoda? mit mond? — hebegte a fiatal paraszt tágranyilt szemekkel. — Ki ölte meg a feleségét?

— A vén pandur vállat vont. — Jó eszem, tagadhatod, ahogy jussod van. Majd elvált, mi igaz, mi nem. Arra való a törvényesek, hogy kihámozza... — Mit hámoznak ki? — ordította a megijedt ember.

— Lassan héd nem vagyunk siketek. Megértjük a csendes szót is. Aztán meg tudjuk is. — Mit tudnak?

— Azt, hogy ott találtuk a feleségedet a kőkeresztnél. Eppen a végét járta, csak annyit tudott mondani, hogy az ura csapja fejbe a kis baltával. Azt mondta. — Azt ám.

— No hát akkor vigyenek! Nem bánom, ha akasztófa alá is. — Nono, oda még több stáció van.

Megláncolták és elindultak. Egy fordulónál, a folyó partán már látszott a távolban a kőkereszt csúcsa.

— Halt! — mondotta az öreg pandur és leszállt a lórol. Aköz b beszélgett.

— Bizony, Mihály, ezt rosszul csinátad. Aztán hozzá a miatt a Rébék miatt, akinek a fajtája se jó. Ha kiszabadults a nagy rabásgóld, ugy álsz majd, mint az ott felejtett titolalom. Senki se lesz. Mert az bizonyos, hogy a Rébék két hélig se busul utána. Nem tud hozzá. Amiatkár volt bájba esni. Aztán meg a Zsófit is sajnálom. Mert sajnálni való az olyan derek fiatal asszony. Pogány lennék, ha nem esnék meg a szívem. — A beszéd által lóva nézte a megláncolt ember arcát. Felér lett, mint a kréta, az ajkát meg véresre harapta. Meg volt elégedve a hatással. A pandur felült a lóra, igazgatta a zablót. — Induljunk! — vezényelte.

A megláncolt ember alig tudta vonszolni a lábát. Zokogott keservesen. — En Istennem, én drága jó lstenem...

— Csak előre! Nem ér az obgatás semmit. Amikor a fiatal férj meglátta, hogy az asszony nem halt meg, börtöve, általan borult eléje; a feje a földet surolta. — Zsófikám, drága jó lelkem!

Mikor feloldották a kezét, rimánkodva folytatta:

— Ne hagyj el! Holtomiglan megbecsüllek. Ugy áldjon, ugy verjen az lsten! — No hát, induljatok haza, — mondá a pandurómester. Ahogy a két pandur ismét lóra ült, a fiatalabb megszólalt: — No ezt jól eligazította őrmester uram.

Hát igen, mondotta bájuszt pódöröve, — egy kis hita mégis akadt. — Hiba? — Kettő-háromat mégis csak a nyakra köze kellett volna cserdörténi annak a gaz latorkól... Tudod, fiam, csak azért, hogy jobban az eszébe tartsa.

LUCIAN.

a rokka sosen kerül le többé a padlásról, s a hanna elköltözik a takácsok, mert a nép nem viszi hozzájuk a maga fonaat. Régebben minden magyar földműves asszony font. Az egész családnak szükséges ruhahemét a kendermeisnek szolgáltatta. Nem vettek akkor a boltban gyolcsot, meg siflont, megszövegték a fehérmélt a faluban. Virágzott is a takács-ipar. A takács mesterek voltak a legjobban elő iparosok, a szövedők pedig a legerősebb leányok. Akkor még a hólyék a fehér nép"-ek voltak, mert magukfona, szövette fehér ruhában jártak. A gyárjarp pusztítja a fonás és szövés régi hasznos házipártit. Nincs mesze az idő, mikor az orsó sem pereg, a szövésnek nem zakatol azokban a falvakban, a hol a nép szorgalma mellett nem kelendő a fehér portéka. A gyárak átveszik birodalmak az egész országban. Menetük meg tehát azokat az eszközöket, a melyekkel a nép ruházatát készítették, s itt-ott még készítik.

Össze kell gyűjtenünk a fonással összefüggő minden eszközt. Be kell mutatnunk, hogy milyen eszközöket használ a nép akkor, mikor a kender- és lenmagot veti-, mikor a kendert őrli, illojja, gyarítja, fonja, áspálja, gombolítja. Aki nem foglalkozik vele, el fog válni, hogy a fonásoknak milyen gázdag szerelmeltvára van. A tárgyaknál különösen a díszítettek keressük. A rokkszakés szarát, az asplát, meg a többi eszközt sokszor művésziessen díszítik. Egy-egy tárgyból több változatos példányt állítsunk össze. Van még néhány falu, a hol a parasztságos szobájában van a szövészek. A fonalat nem viszi a takácsok, hanem maguk őrli, szövik, hűnne, hogy a fonásoknak szerszámait, mintakönyvet, szép mintákkal díszített szövésit is gyűjtsük össze. Nagyon tanulmányos dolog az, mikor a néprajzi muzeumban bemutatjuk, hogy a kendermagból miként lesz a szépen mintázott vászon.

A kenderátzatást szerle-szejél mindinkább tiltják, az olcsó bőli portéka mellett szinte nem is érdemes kendert termelni. Ezért a fonás házi ipar néhány évtizedtől mulva kápusztul. Menetük meg tehát most a tárgyait. Ekként tudjuk csak megmutatni, hogy a hatalmas gyékénypörnyö-zegeiből melyik lépcsőknél jutott föl az előrehaladó kultúra.

A fonás eszközei, épp úgy mint sok, más néprajzi tárgy a padlásokon hever. A néprajzi gyűjtő leghalászbán bányája a padlás. Céliszru-nyak, mintámpapírok, virágok, amelyely a padlás minden zugát beéglyáltatjuk. Termékek néprajzi kincs kerülhet ekként tapfnyere.

Gyűjtjük a népies hímzéseket. Ezekkel is nagy mértékben bizonyíthatjuk be a magyar nép ierentő erejét és választékos ízlését. Azokkal a nőikkel, akik otthonosak abban, hogy a hímzéses alakokat rajzoljanak elő, rajzoltassuk föl kultívált mintákat. Irjuk le, hogy miként nevezik az egyes alakokat. Tapasztaljuk, hogy a magyar nép milyen nagy mester a tárgyak jellemzésében, a rokon fogadalmakra vonatkozó szavak kiállításában, s milyen könyveden teremt azokat a sajtásjóság ki-fejezéseket, amelyeket mi analog-kifejezéseknél mondunk.

A hímzett alakok nevei közül pl. főhívhük ezekre a figyelmet: patkós, löszeli, körtes, tarjós, horánny, szarhangos, kerekes, hókérfás, medvetalpas, mákos.

Jegyezzük föl az, ha pl. a nép a hal sórényéről, a kályha válláról, a láda hátról, a gom tőgeről st. beszél.

Gyűjtsük össze a házipárt tárgyait, a faragott szerszámokat, a szalmából, vesszőből, gyékényből font tárgyakat, amelyeken a népek szintén sok ügyessége és léleményessége nyilvánul meg.

A köztisztaság egy elhanyagolt ága.

(V.) A fodrászok és borbélyok kulturéletünkben már helyet foglalnak el. Valamikor orvosi teendőket is végeztek. Ma már csak néha végeznek sebészeti műtétet, ha megvágják arcukat. Az ászepszis és antiszepszis 3 évtized óta nagyot haladt. Ezt a haladást a fodrászok és borbélyok nem követték. Az óvatos tisztaság még sok borbély-üzletben kívánál volt hágy. A fertőtlenítés a legtöbb üzletben nem létezik. A betegeség el-horadást ilyenképpen a borbélyok előmozdítják. Azaz kívánatos volna a fodrászok és borbélyok ízemét szabályozni.

A közegészségügyi bizottság figyelmébe ajánljuk a következő tervet:

1. §. A fodrász és borbélyüzletekben átszóság és rend legyen. Az üzlethelyiségek hálsára fel-háználni nem szabad. Kuttyákat és macskákat azokban tartani nem szabad.

2. §. A fodrászok és borbélyok hivatalos teljesítésének könnyen mosható vászonfolyót használjanak.

3. §. A hajnyírás, borotválás és hajfésülés csak tiszta kezeikkel szabad teljesíteni.

4. §. Az üzletlátogatóknak oda kell hatni, hogy minden félnek lehetőség, saját fésűje, kefeje, szappanja és szappanos tál legyen.

5. §. Az összes szerszámokat, melyeket a közönség használ, minden használat után gondos-mal meg tisztogatt. Kést, ollót, fésűt, kefet, minden használat után spuriuszál és luggal meg kell mosni.

6. §. A rizsporlósóhoz csak vatta-darabok-tal szabad használni, melyek egyszeri használat után megsemmisítendőek.

7. §. Minden fél kiszolgálásához tiszta helye-mény használálandó. Fehérnemű helyett selyem-pap használata is meg van engedve.

8. §. Ott, hol a hajnyírásóhoz használt köpö-nyeg a nyakrészeket érinti, szelypapirt vagy használhatlan nem volt váltatt kell közbetenni.

9. §. A fejtámlát minden kiszolgálás előtt használhatlan nem volt selyempapírral kell be-fedni.

10. §. Vézresek csakis használhatlan nem volt Bruns-vattával vagy vaschlörö-wattával szabad előállítani.

11. §. Fekék, melyek bőr- vagy hajbég-zegeiből szenvednek, nyílt üzletben éi nem szolgálhatók.

12. §. Borbélyok és ezek segédei, amennyiben fertőző betegségekben szenvednek, a borbély-ipar-ból betegséggel tartamára eltávolítandók.

13. §. Minden borbélyüzletben kárbólvízzel megtöltött kópódákok legyenek felállítva.

14. §. Fzen rendszámból be nem tartása kibéható lépez és 30 koronáig terjedő bírsággal büntethető.

Ezt a tervet láttuk érvényben Magyar-országok sok minden városában. Telán mások is tudnak róla. Nem hisszük, hogy volna orvok, aki ezt a rendszámból nem helyeselné; nem hisszük hogy a közegészségügyi bizottság javaslataira ehhez hasonló rendszámból városunk életbe ne léptetne.

Nem lehet ellenőrizni, mondja a könyvelés. Még egy rendszámból kiállt fel aggodalmas. Meg-dragítja a hajnyírás és borotválás, mondják a borbélyok. De aki borbétegeségetől ment akar maradni, az nem fogadja el ezeket az agyályokat

Hórváti akna munka a Muraközben.

Nem váratlan dolog, amiről írni akarok. Aik figyelmem kísérték a Muraközben lefolyt eseményeket, akik látták a magyarok gyenge állás-foglalását a muraközi kérdésben, azok bizonyára sejthették, hogy még nincs elintézet az ügy, még jóval má van állni is. Az a valami, már megcsört, mutatkozik egész nyíltan, arcátlanán gyálás, piszkít, vérlázítónak izgat, megmetyezi a népet ábrándos eszémeivel.

Ezt könnyen teheti. A muraközi nép hórváti nyelvű és több helyen hórváti érzelmű is. A hórvátheszméket hirdető lapok és ríporírok itt alkalmas talajra találnak. Látszik is eléggé már a gyümölcsök és a jövőben még jobban fog látszani.

Az ígatók nem színnék meg munkádoknál. Varasdon lapot alapították, a melynek „Nase Pravice“ (A mi Joagunk) a hangzatos címe, a szerkesztő Magdic. Micsoda hangon beszél ez a magyarokról, a muraközi magyar intelligenciáról és mi minden féle módon izgatja a népet a magyar állameség ellen, az egyenesen vérlázító. Lapját kitöltötték Muraközből, most ríporírokat terjeszt, lapját éjjel hordoztatja szét. Muraközben és annak minden erejét zúgában. Ez nem elég, még szóval is izgatja és látja a muraközi népet, a midőn azokat atmennek Városokra ügyes-bajos dolgokat végezni. A magyarokat Ászíából ki-szokított vad mongol csordának nevezi és felhívja a népet, ne legyenek e vad csordának rabzsolgái.

Es a lapja há nézzük? Azaz telet van felhívásokkal a muraközi néphez. Javareztél azok a feketeltekletk íráj, a kik itt Muraközben magyar

kenyeret esznek, a kik hitoklatási díjat szednek a magyar kormánytól s a kik elég arcátlanok, hogy a magyar állam eme jóindulatú ül rutil vizitá fizessék. Tisztelet a kivételnek, de kevés a kivétel. Ezek a kivételesek is csak annyianuk kel-lőbőnznek a többiótl, hogy ezeknek teljesen mindegy, akár hórvát, akár magyar, szóval, ez az ugynevezett közömyösök. Csak egy-két lelkesze van a Muraközben, a kire lehet mondani, hogy lelkiek is magyar.

Vannak itt mások is, nemcsak lelkesek, a kik a hórvát eszméknek hódolnak. Ismerék lakár-hányát! Kívált azok a fiatal ficsurak, akik Varasdon, Károlyvárosban végeztek iskolájukat. Sőt ki gon-dolta volna, a „Nase Pravice“ meg azall is dí-csekedők, hogy ismerő tanítók is... (Muraközben) — a kik a hórvát szerkesztők népet, hogy álljon ellen az erőszaknak és elvátlanságnak.

Hallják ezt Önök kedves tanítai uraim? Nem, nem hisszük, hogy egy is akadt volna ilyen Muraközben, de igenis tudjuk, hogy vannak olyan könyvelmi tanítók, akik azokkal a kaplóncsák-kákkal összerabotkoznak és vigyázatlanságból kifejtene olyan szavakat is, a mit azután ezek a feketeltekletk felhasználhatnak elölük.

16. §. Fuzsa vizitálás az, ha mi csak moso-gyozva nézzük ezeket az ígatókat és könyveden odamondjuk, hiszen csak lármázanak, úgy sem fognak célt érni!... Nem ám! Már eddig is eléggé meglátszik aknunkájuk. Ha tovább is hágyjuk őket utjokn haladni, majd látnuk még különöket is. Szomorú jelenléget az igazatósok-nak csak az az, a ki a népet is: er és érintke-zik vele. Ismerni kell először a nép fiziológiáját és csak akkor lehet ítélet mondani!

Pedig bizony sokkal komolyabb a dolog, mint a hogy gondoljuk. Önök azt hiszem tudják, mily hatással vannak a tő, oláh stb. nemzeti társulatok takarékpártának az ottani népre. Ugyanly eszközökkel harcolnak itt is a délszláv-ígatók. A zágrábi „Első Horvát Takarékpártárak“ ág. 16-án fölött nyíltott Varasdon. Világosan meg-mondja a Magyar-lapja, hogy a zaboriát és a muraközi népet számba lesz ez a takarékpártár felállítva. Folyeránna ennek a takarékpártárnak dr. Magdic.

Ez, csak így szárazon mondom el. Azt hü-zsem elég láthatós fejezver lesz az ígatók kezében. A másik még különb. Horvát irodalmi társulatot fognak alapítani Muraközben, a melynek teljes címe: „Muraközi-Zirinyi- Frangepán-társulat“ lesz. Mert a mint a „Nase Pravice“ írja, nem elégnek meg azaz, hogy onnan Drávánál terjeszsenek lapokat és könyveket. (A telen több 100 drb. hórvát könyvet osztottak ki a muraközi nép között és több magyar gyűjtő lap is jár ide, a melyeket jól ismerék.) — Hanem itt Muraközben is alapítanak társulatot, a mely az állaluk elmaradotoknál nevezett muraközi népet hivatala lesz művelni tenni. Elég áldozatkeszek hozzá. Magdic ur pl. most is kapott egy íseme-rentől Zágrából 100 koronát, hogy adjon ki ríporírokat a Muraközök számára. Ha már itt vagyunk, hát azt is kell megjegyeznetek, hogy „Jeromos társulat“, „Matica“, „Ciril és Metud“ társulatok már régebben terjesztenek itt olyan könyveket a nép között, a melyek annak lel-kében ápolják a hórvát szellemet. Mindezt állí-hihetetlen öccsággal teszik. (Mert alapítókéjük nagy), hogy bizony az amugy is olvasni szerető nép száveszen áldozta azt a párt félret a hórvát könyvekre.

Itt van tehát már az utolsó pillanat is, hogy tegyük valamit. Ne hágyjuk prédájul a hórvát ígatóknak az amugy is szenge korát elő ágát, a melyet a muraközi tanítók íltettek a nép szívébe. Vegyük el Muraköz a zágrábi érsekségtől, csatoljuk a magyar püspökséghez, mert bizony mon-dom, a mi a templomban nem urakodik a magyar szellem, nem bírhatja való minden fáradozás a magyarosítás végett.

A jóvó igazat ad nekem! . . .

FÉMUSZ.

Hirdetmény.

Alsöldendva nyakközség előjáróságára részéről felhivatnak mindazon hadkötelese-gegyének, akik 1882, 1883, 1884-ik évben nem az alsöldendvai járásban születtek, de itt Alsöldendva s határában tartózkodnak, e

Világhirü!

a „REKORD” festészeti műintézet a kiválóan sikerült élet-nagyságu arcképeiről, melyeket elismert művészek által készített. Számos (kir. közjegyző által hitelesített) elismerőlevél a világ minden tájáról.

Elsőrangú képek árai:

Olaj-, aquarell- és pastelfestésben fénykép után 48—63. cm. nagyságban ára 20 K. Legfinomabb kivitelű Blom-, Platin- és krétaárja ára ————— 3 korona.

Részletes árjegyzék bérmentve.

Egy életnagyságu képet készítünk mindenkinek teljesen ingyen, ha részünkre 3 rendelést szerez és azokat egyenkint vagy egyszerre beküldi.

„REKORD” festészeti műintézet

Budapest, VII., Rottenbiller-utca 46.

Sok ezer ember egészsége

fogja megvédeni a legújabb, szatadalmi azott!

„Japán” kloset-ülés.

Minden aránytazókra alkalmazható.

Vízöltés nélkül!
Teljesen szagtalan!
A legnagyobb tisztaság!
Nem lazthat be!
Nem dűzölhat be!
Leghuzatantest!

Éteggépészeti cikkek. Szobaklosetek. Beletöltő kosarak.

Gustmann L. kloset-gyár
BUDAPEST, IV. Városház utca 2. szám
(Központi Bajos sét. a parknál.)

Keil-lakk

legkitünőbb mázóolaj-szer puha padló számára.

Keil-fele viasz-kenőcs kemény padló számára

Keil-fele fehér „Glasure” fénymáz 45 kr.

Keil-fele arany-fénymáz képekreteteknek 20 kr.

Keil-fele szalmakalap-festék minden színben.

Mindenkor kaphatók:

Arnstein Benő (Graner Testvérek utóda) cégnél Alsólendván.

Kiváló szerencse Töröknel! Felülmulhatlanul

kedvez főurudánknak a szerencse. Rövid idő alatt 17 millió korona nyeresémnyét többet fizettünk nagyrabcsülli vevőinknek, köztük

a legnagyobb nyereseményeket.

Ajánljuk ennél fogva, hogy a világ legesélydúsabb osztálysorsjátékában vegyen részt. — A most következő magy. kir. szabadalmazott 15. osztály-sorsjátékban újból

110.000 sorsjegyre 55.000 pénznyeresemény

jut és összesen egy hatalmas összeget,

14 millió 459.000 koronát
sorsolnak ki rövid 5 hónap alatt.

A legnagyobb nyeresemény a legszerencsésebb esetben 1.000.000 korona.

Továbbá 1 jutalom 600.000, 1 nyeresemény 400.000, 1 á 200.000, 2 á 100.000, 1 á 90.000, 2 á 80.000, 1 á 70.000, 2 á 60.000, 1 á 50.000, 1 á 40.000, 5 á 30.000, 3 á 25.000, 8 á 20.000, 8 á 15.000, 36 á 10.000 korona és még sok egyéb; összesen 55.000 nyeresemény és jutalom 14.459.000 korona összegben.

Az I. osztályú sorsjegyek tervszerű árai:

1/4 eredeti sorsjegy frt —,75 vagy K 1.50; 1/2 eredeti sorsjegy frt 1.50 vagy K 3.—

1/2 „ 3.— „ 6.— „ 1/1 „ 6.— „ 6.— „ 12.—

A sorsjegyeket utánvétellel vagy az összeg előzetes beküldése ellenében küldjük

Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyre kértünk

f. évi november hó 24-ig

bizalommal hozzáink beküldeni. |

TÖRÖK A. ÉS TSA

BANKHÁZA BUDAPEST.

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték-üzlete.

Főurudánk osztálysorsjáték-üzletei:

Központ: Teréz-kört 46/a. I. fiók: Váci-kört 4/a.

II. fiók: Múzeum-kört II/a. III. fiók: Erzsébet-kört 54/a.

Rendelőlevél levágandó. TÖRÖK A. ÉS TÁRSA bankháza Budapest.

Kérek részemre ————— I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget ————— korona összegben (utánvétellezi kérem postautalvánnyal küldöm mellékelem bankjegyekben (bátygekben.)) A nem tetsző törlesztés.

Pontos cím: —————

**BRÁZAY FÉLE
SŐSBORSZESZ**

SŐSBORSZESZ

**NAGY ÜVEG ÁRA: 2 KORONA
KIS ÜVEG ÁRA: 1 KORONA**

**HASZNÁLATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGHEZ
MELLEKELVE VAN!**